

Toamna

Aurora Cristea

Ce se ascunde-n fiecare picătură
Când sub povara densă, nori gemură,
Și scuturați de friguri și tristețe
Își plâng ades trecuta lor noblețe?

Îngălbenite frunze de salcâm
Căzute parcă de pe alt tărâm
Un foșnet moale de covor pufos
Se aude și se simte acum pe jos.

Iar după o ploaie rece și ostilă
Când atmosfera parcă-i volatilă
Apare din neant, din cer ascuns
Seninul din adâncul necuprins.

Sferă de energie magică și pură
Cu-nvelitoarea ta, ca o armură
Te schimbi mereu, natură, ești ciudată
Exact ca o regină adevărată.